

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

อำนาจแห่งความเพียรของเรา

สำหรับทองคำคราวนี้รู้สึกได้มากรวมกันแล้ว (ไม่มีใครทำได้ หลวงตาองค์เดียว) ก็คนทุกคนๆ มาหาเรื่องอะไรกัน ประสาทดวงตาบวมมีแต่ว้อๆ มีแต่พี่น้องทั้งหลายมา ได้มากอยู่ นี่เป็นเครื่องสง่างามในประเทศไทยของเรา มีทองคำมากเท่าไรยิ่งดี สง่างามแล้วก็อบอุ่น เหมือนต้นไม้ใบหญ้าฝนตกก็ชุ่ม แดดออกก็ชุ่ม ดีทั้งนั้นละ ต้นไม้ใบหญ้า อันนี้ก็ต้นไม้ใบหญ้าอยู่ในประเทศไทยของเรา

เรื่องสุรุษสุรายเราไม่อยากให้ทำนัก พี่น้องทั้งหลายควรจะคิดบ้าง นี่เป็นธรรมของพระพุทธเจ้า พระองค์ไม่เคยพาพี่น้องทั้งหลายลุ่มจมทั้งทางโลกและทางธรรม เมื่อทำตามคำสอนของพระพุทธเจ้าแล้วเจริญรุ่งเรืองเป็นลำดับลำดับจนถึงที่สุดวิมุตติพระนิพพาน คำสอนของพระพุทธเจ้าไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยพอที่จะมาอ่านแล้วทิ้งๆ ไม่สนใจ เอาให้จริงใจจัง พระพุทธเจ้าทรงบำเพ็ญพระบารมีมาขนาดไหน บทสุดท้ายก็ทรงสลบสลัดถึงสามหน ฟังซินะ สลบถึงสามหนจึงได้ตรัสรู้ขึ้นมาเป็นศาสดาเอกของโลก

นั่นละความทำเอาจริงเอาจังได้จริงๆ เราไม่สงสัย เพราะฉะนั้นขอแต่ให้สร้างนิสัยจริงจังเป็นหลักเกณฑ์เถอะ อย่าเหลวไหลๆ โหลโลกเลกใช้ไม่ได้นะ จะทำอะไร ว่าจะปลากุ้ง ว่างูก็ปลา งูๆ ปลาๆ เป็นบ้ากันหมด ใช้ไม่ได้นะ ให้มีจริงมีจังทำอะไร สลบสามหนเอาจนได้ ได้ตรัสรู้ ธรรมที่จะมาตรัสรู้ใครสอนพระองค์ ไม่มี แต่พระองค์ทรงค้นเองพิจารณาเอง เพราะฉะนั้นที่แรกจึงอดพระกระยาหาร ๔๙ วันว่าจะไม่เป็นทางตรัสรู้ คืออดพระกระยาหารอย่างเดียว ไม่ได้มีอย่างอื่นเข้าสนับสนุนซึ่งเป็นส่วนกุศล เช่นอย่างมีการภาวนาสวดมนต์เข้าสนับสนุน มีตั้งแต่การอดอย่างเดียวก็ไม่สำเร็จ

นั่นละที่นี้จึงพลิกใหม่ มาเสวยพระกระยาหารแล้วไปเจริญอานาปานสติ นั่นละท่านทรงระลึกได้ที่ต้นหว้าใหญ่ที่พระราชบิดาพาเสด็จไปแรกนาขวัญ ท่านไปประทับอยู่ร่วมหว้าใหญ่ ผู้ใหญ่ทำอะไรๆ ท่านก็ไม่สนใจ ท่านทรงทำภาวนาแล้วจิตสว่างจ้าขึ้นได้ร่วมหว้าใหญ่ นั่นละท่านทำไปทำมาท่านถึงระลึกได้ข้อนั้น จึงหมุนเข้ามาหาคำภาวนาอานาปานสติ ที่อยู่นั้นก็อานาปานสติ เวลาจะสุดท้ายก็อานาปานสติ พันทุกข์ผางเลยเห็นไหมละ ผู้บอกผู้สอนท่านไม่มี ท่านก็ทำได้เป็นไปได้

เมื่อวานนี้ไปเขาใหญ่ (เอาของไปให้ห้าคันรถ) นั่นแหละ ถ้ามีแล้วเอาจริง เราพูดจริงๆ ไม่ใช่คุย มันเป็นนิสัยอย่างนั้น ถ้ามีน้อยก็จำเป็นไปโถมา ถ้ามีมากเอามาใส่

ตุ้มเดียวเลย ตุ้มเดียว เป็นอย่างนั้นละมันถึงใจ เวลามาก็ถึงใจ เวลาไปก็ให้ถึงใจไป เมื่อวานนี้ไปนั่น (ไปวัดเขาใหญ่เจริญธรรม) เมื่อวานนี้คนเยอะ พุดเหล่านี้คงทราบจากทางวิทยุละ (ทั้งวิทยุทั้งทีวี) ทางไหนก็เห็น เมื่อวานนี้คนเต็มเลย วิทยุพุดนี้ออกทั่วประเทศ

เมื่อวานนี้ไม่ได้อยู่ทั้งวัน เราที่ทำอยู่นี้ก็อุตส่าห์พยายามทำเต็มกำลังความสามารถของตนในเรื่องความเพียร เราอยากจะพุดว่าไม่มีที่ต้องติเรื่องความเพียร ความเพียรในภาวานะ เรียบหนังสือท่านเหมือนเรา เราเหมือนท่านเป็นธรรมดา แต่ความเพียรทางจิตตภาวนาเพื่อมรรคผลนิพพานนี้เอาจริงมากที่สุด คำนวนถึงเรื่องความเป็นอยู่ความเป็นไปชีวิตจิตใจ ตั้งแต่เป็นมนุษย์ไปบวชแล้วได้บุญได้กุศล มากก็จะไปสวรรค์ ไปสวรรค์อายุสักเท่าไรน้ำ อายุเท่านี้ปีเท่านี้ปีตามขั้นนั้นๆ ของสวรรค์แล้ว ขึ้นพรหมโลก ไปแล้วลงมาๆ เอ๊ รวมแล้วมันเป็นอย่างไร

นี่พุดให้พี่น้องทั้งหลายฟังนะ นี่คิดจริงๆ ทำอะไรทำจริงๆ คิดจริงๆ ท่านว่านิพพานๆ ไปแล้วไม่ต้องมาเกิดมาตายกองกันเหมือนโลกทั้งหลายตายกองกันอยู่นี้ อีกต่อไป รู้สึกว่าจิตใจปึงเลย แปลกอยู่นะ นี่ละที่สุดของทุกข์สุดที่ตรงนี้ ที่สุดของความสุขที่สุดที่ตรงนี้ รวมลงที่หัวใจ หัวใจหากสร้างแต่ความชั่วช้าลามกแล้วก็จะขนตั้งแต่องทุกข์เข้าไป ตายแล้วจมไปเลย ผู้สร้างคุณงามความดีสร้างไปๆ หนักเข้าๆ ดีขึ้นถึงนิพพาน แล้วเอาอะไรที่นี้ นิพพานดีก็ขยับใส่นิพพานเลย

ตอนเอานิพพานนี้ โอ้ ทุกข์มาก ชัดกันภาวานานี้ฟาดจนกันแตก เอาจริง ๆ จนพ่อแม่ครูจารย์รังเอาไว้ๆ พ่อแม่ครูจารย์มันนะ ทำอะไรไปไปกราบเรียนให้ท่านฟัง เวลาขึ้นนี้เหมือนลูกศิษย์กับอาจารย์นะ ท่านเป็นผู้ใหญ่อยู่นั้นเราเข้าไปกราบท่านแล้ว พอได้โอกาสพุดธรรมะนี้ชัดกันเหมือนมวยแชมป์ยนเลย ท่านก็ยิ้มๆ นะ หลวงปู่มันท่านยิ้มๆ เหมือนกัน เพราะท่านเห็นนิสัยจริงจัง

เช่นอย่างไปภาวนา ถ้าคราวนี้มีโอกาสจะลาท่านไปภาวนา พอได้โอกาสแล้วเข้าไป ท่านมีโอกาสนะ พอไปเผด็จท่าน เวลานี้พอว่างแล้วถามท่านว่าว่างแล้วอยากจะไปเที่ยวภาวนาสักกระยะหนึ่ง คือไปแล้วยังต้องกลับมาหาท่าน ท่านก็นิ่ง เท่านั้นละทั้งวันนั้นแหละจนกว่าท่านได้โอกาสท่านจะเปิดออกมา เออ ไหนว่าท่านมหาอยากจะไปเที่ยวภาวนาหรือ เออๆ ไปได้ ไม่ใช่ว่าเที่ยวแล้วจับจดไปเลยนะ ไปกราบเรียนเผด็จไว้ อย่างนั้นก่อน พอท่านได้เวลาแล้วท่านจะมาตอบทีเดียว ถ้าท่านไม่พุดอีกเราก็ยังพุดอีกไม่ได้ อย่างนั้นละ

ไปภาวนาไปทางไหน คิดว่าจะไปทางนั้นทางนี้ ท่านไปหมดแล้วนะ จึงว่า เออ ที่นั่นดีที่นี้ดีอยู่อย่างนั้นละ จะไปที่องค์ละ ไปองค์เดียว เออ ขึ้นเลยนะ ท่านมหาไปภาวนา ใครอย่าไปยุ่งท่านนะท่านไปภาวนา ใครจะไปยุ่งต้นโพธิ์ใหญ่อยู่นั้น ต้นโพธิ์ต้นไทรใหญ่

ก็คือพ่อแม่ครูจารย์มัน เราเข้าไปไม่ได้นี่กว่าใครจะสนใจกับเรานะ เพราะเราเอาแต่เรา เฉพาะๆ ไปภาวนาไปคนเดียว เวลากลับมามีแต่หนังสือห่อกระดาษๆ มา บางทีตัวเหลือง เหมือนทาขมิ้นลงมา จนทำนองร้องโก๊กละ โอ้ทำไมเป็นอย่างนี้ล่ะท่านว่า ลงมาจากภูเขา มันเอาจริงนี่นะ

สักเดียวท่านกลัวเราจะพลิกจิตใจอ่อนเปียกไป เออ อย่างนี้จึงเรียกว่านักรบ ท่านว่าอย่างนั้นนะ ท่านพลิกปั๊บเลยกลัวใจเราจะอ่อน อย่างนี้จึงเรียกว่านักรบ มันเอาจริงเออจ้ะ ถ้าเราไปภาวนาว่าไปองค์เดียวท่านขึ้น เออ ทันทีเลย ห้ามไม่ให้ใครไปยุ่ง เพราะนิสัยอันนี้เป็นอย่างนั้น เราก็ไปภาวนาคนเดียวจริง ๆ ไปภาวนาที่ไหนไปองค์เดียว คือไปสองเป็นน้ำไหลบ่า สองสาม จากนั้นไปก็เลอะเทอะไม่เป็นท่า ถ้าไปองค์เดียวป่าช้า อยู่กับเรา ฟุ้งเลย อยากกินก็กิน ไม่อยากกินก็วันก็ตาม เอาเราเป็นเกณฑ์เลยเชียว เอาตายที่ไหนตาย ชัดกันเลย เป็นอย่างนั้นละ

การภาวนาที่จะได้ธรรมพอรประมาณมาสอนพี่น้องทั้งหลายนี้แทบตายนะ เวลาเราไปอยู่ภาวนาคนเดียว โถ อดอยากปากแห้ง ทุกข์ยากลำบาก ข้าวไม่ทราบว่ากี่วันจึงจะได้ฉัน เราไม่ฉันเองนะ ไปอยู่บ้านเล็ก ๆ น้อย ๆ พอได้อาศัยเขาภาวนา ที่นี้จิตใจมันก็ ดีด ๆ อดอาหารไปหลายวันเท่าไรจิตใจยิ่งผ่องใสยิ่งสะอาดสะอาด สว่างงามเข้าไป ๆ ความว่างเหงาหวานอนไม่มี อดอาหารไปหลาย ๆ วันความว่างไม่มี นอนอย่างมากที่สุด กลับคืนหนึ่งสองชั่วโมงเท่านั้น ตื่นแล้วแล้วเลยฟุ้ง ๆ ใส่ความเพียร

นี่ละทำความเพียรเพื่อตัวเองแล้วจึงมากลายเป็นเพื่อท่านทั้งหลายเอง เราไม่ได้ วัตรอยนะ พระพุทธเจ้าเพื่อพระองค์เดียวแทบเป็นแทบตายก็คือองค์ศาสนานั่นแหละ แล้วได้มาสอนโลก ธรรมกระเทือนโลกอยู่จนกระทั่งปานนี้เป็นอย่างไร เพราะความจริงใจของศาสนาองค์เอก นี่เราตัวเล็ก ๆ ไม่ใช่วัตรอย เราก็เป็นตามนิสัยของหนูนั่นแหละ เอาไป ๆ จนกระทั่งถึงจิตนี้พูดเสียให้สุดยอดเสียวันนี้ เดี่ยวตายแล้วจะไม่ได้มา เกิดอีก พูดตรง ๆ ตายแล้วชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา เราจะไม่กลับมาเกิดอีก แน่อยู่ในหัวใจ โลกนี้ขาดออกหมด กิริยาท่าทางที่ทำอยู่นี้เป็นเรื่องโลกก็ใช้กันไปอย่างนั้นละ พอหัวเราะพอหยอกพอเล่นอะไรว่าไปทำไปอย่างนี้เท่านั้น แต่จิตใจนี้มันแน่วอยู่อย่างนั้น ไม่มีเอนมีเอียง

นี่ละเข้าถึงจุดนี้แล้วที่นี้มองดูเป็นอย่างไร แต่ก่อนพอพูดสาธุเราไม่ได้ประมาท เรื่องคาคมรรคผลนิพพานนี้คาดแล้วคาดเล่า พอเวลามันผางขึ้นที่ใจนี้ โอ้ จำเลย อ้อ นี่ เหนือธรรมพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าตรัสรู้ตรัสรู้อย่างนี้เหนือ อย่างนี้ ๆ ออกในหัวใจจะ กลางคืนห้าทุ่มภาวนาอยู่ ไม่หยุดนี้ภาวนา ห้าทุ่มพอดี แล้วก็ผางขึ้นนี้เลย จนตัว กระเด็น ไม่ใช่เล่น ๆ นะ โถ ก็เลิกกับธรรมชาติจากใจนี้ไม่ใช่เล่น ๆ ดีดีผิงเลยเชียว อ้อ

พระพุทธเจ้าตรัสรู้ตรัสรู้อย่างนี้แหละเธอๆ ข้าเจ้าของนะ มันอัศจรรย์ในเวลานั้น ผางขึ้นตัวดีดีขึ้นเลย

นั่นละกิเลสตัวหนักหน่วงถ่วงที่สุดคือตัวกิเลส ธรรมะตัดขาดสะบั้นลงไปแล้วดีดี ผิงเลย ใจดีดีผิง ใครจะว่าบ้าก็ว่า คราวนี้เป็นบ้าก็ให้เป็นเสียสุดยอดเสียคราวนี้ เราบอกตรงๆ เราจะไม่กลับมาเกิดอีก พุดให้มันชัดๆ อย่างนี้ด้วยอำนาจแห่งความเพียรของเรา นั่นลืมแล้วพุดไปถึงไหนลืมแล้ว อย่างนี้ละพุดไปหลงไป นี่ก็ชัดอันนี้อีกเหมือนกัน กิเลสกับจิตขาดจากกันนี่ก็ออกอุทาน เทอ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ตรัสรู้อย่างนี้แหละเธอๆ มันเป็นขึ้น อัศจรรย์นะ แหม มันจำเลยเชียว

แล้วมาอีกอันหนึ่งเราไม่เคยคิดนะ ระลึกพุทธโธ ธัมโม สังฆโม บทใดก็ตามจิตใจตลอดๆ พอขณะนี้ดีดีผิงผ่านไปแล้วมาถึง อ้อ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ตรัสรู้อย่างนี้แหละ เธอ จะจริงหรือไม่จริงก็ตามเราพุดไปตามความจริงของเรา ตรัสรู้อย่างนี้แหละเธอๆ ข้าแล้วข้าเล่า มันอัศจรรย์ ทำไมพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างไร สามองค์นี้พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ระลึกอยู่ตั้งแต่ต้นมา จนกระทั่งถึงขณะนั้น บทเวลานี้พลิกปั๊บแล้วพลิกใหม่ว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้ตรัสรู้อย่างนี้แหละเธอๆ ธรรมะแท้ๆอย่างนี้แหละเธอ สังฆะแท้ๆอย่างนี้แหละเธอ โห ทำไมพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์กลายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างไร นี่เป็นอันเดียวกันแล้ว เราไม่เคยคิดนะว่าพุทธ ธรรม สงฆ์ สามอันจะมาเป็นอันเดียวกัน นี่เป็นให้เห็นชัดๆ ใครจะว่าบ้าก็ว่า อ้อ ธรรมแท้เป็นอย่างนี้ ไม่มีหนึ่ง ไม่มีสอง ไม่มีสาม เป็นอันเดียวที่เลิศเลออยู่ในหัวใจจำหมดเลย เป็นอย่างนี้นะ สมใจ

นี่ละการประกอบความพากเพียร เวลาจะตายนี้ก็ได้อาแล้วให้หมู่เพื่อนทั้งหลาย ฟังอย่างที่เราเห็นนี่ละ เพราะฉะนั้นชาตินี้จึงทำให้สุดกำลัง ไม่ว่าจะสร้างความดีแบบไหนๆ มีอะไรเอามาถึงไหนถึงกัน เพราะเราได้หลุดพ้นจากทุกข์เพราะอำนาจแห่งการทำบุญให้ทาน มากน้อยเป็นสมบัติสำคัญหนุนตัวทั้งนั้นๆ เราอย่าว่าอันนี้เล็ก อันนี้น้อยอันนั้นใหญ่ อันนั้นดีไม่ดี ดีหรือไม่ดีรวมกันแล้วเหมือนอวัยวะของเรามีอันนั้นอันนี้ รวมกันแล้วก็ป็นอวัยวะเป็นหญิงเป็นชายขึ้นมา

อันนี้เทียบเข้าหาศีลหาธรรม ธรรมเมื่อเวลาถึงขั้นที่เป็นอันเดียวกันแล้วเป็นอันเดียวอย่างนั้นนะ ไม่มีคำว่าพุทธ ธรรม สงฆ์ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างไร มันป็นธรรมชาติ ธรรมทั้งแท่งเลย นั่นก็อัศจรรย์อันหนึ่งเหมือนกัน เพราะฉะนั้นการสอนธรรมจึงจริงจังมาก ไม่ว่าจะสอนที่ไหน เพราะจิตของเรา มันจริง นอกจากสอนสะเปะสะปะไปตามพุ่มไม้ตื้นตื้นนี้ ถ้าตีหนักมันก็จะไปถูกหัวเด็ก หัวผู้เฒ่าผู้แก่ ตัวอันธพาลมันก็วิ่งเข้าป่าเข้ารกมันไม่ให้ตีมันเสีย เตี่ยวันนี้จึงมีแต่

อันธพาลเต็มโลกเต็มสงสาร มันไม่เชื่ออรรถเชื่อธรรม ถ้าเชื่ออรรถเชื่อธรรมจริงๆ แล้ว
ไปได้ ไม่มากก็น้อยไม่สงสัย

เราขอมรร้อยเปอร์เซ็นต์กับธรรมพระพุทธเจ้า ว่าจุดสัตว์โลกนี้ให้พ้นจากทุกข์ได้
จริงๆ เรียกว่านิยานิกธรรม สุวากุขาโต ภควตา ธมฺโม พระธรรมอันพระผู้มีพระ
ภาคตรัสไว้ชอบแล้ว ชอบแล้วตั้งแต่ธรรมขั้นนี้ถึงสูงสุด ผู้ปฏิบัติธรรมจะได้ผลเป็น
ลำดับลำดับตามกำลังของตน ท่านสอนไว้ก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ ตั้งแต่ล้มลุกคลุกคลาน
ภวานาจนโมโหให้เจ้าของก็มีบางที ครั้นแล้วมันได้เพราะความอู้อี้ เอมันจะหนัก
ยากลำบากขนาดไหนก็เอาแบบยากแบบลำบาก ที่จะให้ชี้แจงชี้คร้านไม่ให้มี มันลำบาก
ก็แสนลำบาก ทั้งล้มทั้งคว่ำทั้งหงายก็เอาขัดกันอยู่นั่นละ จนกระทั่งมันตั้งหลักได้แล้วที่
นี้นักมวยเป็นแชมป์เอง เมื่อมันชำนาญทำไมหยุดไม่ถอย ขอให้ทำ

ธรรมพระพุทธเจ้าไม่เคยหลอกโลก มันหลอกโลกแต่พวกอยู่ใต้ถุนศาลาลูกศิษย์
หลงตาบวนี้ หลอกจริงๆ ว่าจะไปอย่างนั้นไปอย่างนี้ ว่าจะทำอย่างนี้ทำอย่างนี้ ไล่เข้า
ทางจงกรม ไปสักหน่อยเดียวกลับ เป็นอะไรละ ลืมหมอน เสื้อ เอาหมอนมัดติดคอ
แล้วครั้นไปหยอกๆ เอ้า ลืมเสื้อ แล้วก็เอาเสื้อมัดติดหลัง มันมีแต่พวกนี้ใช้ไม่ได้นะ
เข้าใจไหมละ วันนี้สายแล้วเอาละพอ วันนี้กระเทือนไปหมดนะ วิญญาณตั้งทั่วประเทศ
ไทย วันนี้ตั้งใจเทศน์

วันนี้พูดมากหน่อย มีพูดมากพูดน้อย วันนี้เอามากหน่อยหนักหน่อย ยิ่งพูดถึง
เรื่องปฏิบัติที่จะทำให้หลุดพ้นถึงพระนิพพานทั้งเป็นนี่มันยิ่งแรงนะ มันเป็นเองจิต ตัดฝั่ง
ขึ้นมาเลย ถ้าพูดธรรมตาอันนั้นอันนี้ก็เอออๆ ไปกับเขาอย่างนั้นละ ถ้าพูดหันเข้าสู่มรรค
ผลนิพพาน องค์นั้นตรัสรู้ที่นั่นๆ หมุนเข้ามาหาเจ้าของ มันตัดฝั่งๆ เลยความเพียร
อย่างนั้นละ แล้วก็สนใจ เราพูดตรงๆ ว่าชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายของเรา เราจะไม่กลับมา
เกิดอีกแล้ว เกิดกับตายเป็นคู่เคียงกันมากก็ก่อกัลป์ สัตว์โลกทั้งหลายเกิดเปลี่ยน
ประเภท เปลี่ยนกรรม แล้วแต่สัตว์ตัวใดจะไปเกิดเป็นมดเป็นแมลงเป็นหนอน อยู่ใน
ส้วมก็มี เป็นสัตว์ทั่วๆ ไปในน้ำบนบกมี ขึ้นสวรรค์ไปก็มีเต็ม พรหมโลกก็มี แต่เวลาขึ้น
ถึงนิพพานพุ่งเข้าถึงนิพพานสุดยอดหาที่ต้องติไม่ได้ นิพพานแปลว่าอะไร แปลว่าหาที่
ต้องติไม่ได้ เข้าใจไหมละ เอาแค่นั้นละ ให้พร

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ